

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 3 (637)
2018

Oastea Moldovei

PUBLIȚAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oasteamoldovei@army.md

Nu sunt un
EROU,
doar îmi fac
DATORIA

Vino să servim
PATRIA
împreună!

Locțiitor-șef Centrul mass-media militară

maior Sergiu LECA,

tel. 022-252-047

Echipa redacțională:

căpitan Natalia ANDRONACHI

căpitan Inga RADVAN

locotenent major Dmitrii VOSIMERIC

plutonier adjutant Vitali IOVU

Kateryna RUSSU

Ludmila SOLOMON

Ion VULPE

oasteamoldovei@army.md

tel. 022-252-045,

022-252-047

Secția TV/Radio:

locotenent Tatiana COCERVA

sergent inferior Mihail ȘAMBRA

ladatorie@army.md

scutulpatriei@army.md

tel. 022-252-019

Secția rețele socializare:

maior Viorel GLAVA

Liuba VICOL

tel. 022-252-021

Materialele publicate de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă opinia autorilor care s-ar putea să nu exprime poziția redacției. Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI” trebuie să conțină trimerile la sursă.

„Oastea Moldovei (Revistă)” -
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hîncești, 84

FIRMA EDITORIAL-POLIGRAFICĂ
TIPOGRAFIA CENTRALĂ Î.S.
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: (373-22) 44-00-91, (373-22) 44-23-15
e-mail: tipar@mtc.md

Cuprins

■ ANIVERSARE

4

Sărbătoare dublă la Bălți

Pasul cadențat, uniforme de gală și tandrețea reflectată în ochii militarilor, au impresionat întregul public al orașului Bălți, prezent la cea de-a 26-a aniversare a Brigăzii de Infanterie Motorizată „Moldova”.

6

Solemnitate pentru artileriștii de la Ungheni

Divizionul de artilerie „Prut” a marcat 26 de aniversări

7

26 de ani – legătura perfectă

Batalionul de Transmisiuni a marcat 26 de ani de la creare în cadrul unor ceremonii desfășurate în prezența corpului de comandă al Armatei Naționale, veteranilor și foștilor comandanți.

8

■ VIAȚA MILITARĂ

Abordări academice ale apărării

10

Recruții au „testat” armata

Peste 120 de tineri din 19 sate ale raionului Șoldănești au marcat Ziua Recrutului la Olișcani

14

Transport mai sigur – muniții în siguranță

Armata Națională dispune de un plan de securizare a depozitelor de muniții, care se desfășoară pe parcursul a 3 ani și este în derulare până în 2020.

16

■ COMEMORARE

Cernobîl - lecția cu ecou trist

Pentru lichidarea consecințelor catastrofei de la stația atomo-electrică din orașul Cernobîl au fost mobilizate 210 unități militare cu un efectiv de 340 mii de militari și rezerviști. În anii 1986-1989 la lichidarea consecințelor catastrofei de la CAE Cernobîl au participat circa 850 mii de persoane inclusiv circa 3550 cetățeni din teritoriul actual al Republicii Moldova.

18

■ ARME & ECHIPAMENTE

Cele mai temute trupe de comando

Când ai intrat în atenția celor mai buni soldați din lume, fiecare nanosecundă a vieții tale se scurge cu greutatea unui an de zile. Steaua ta a apus subit. Orice plan de viitor devine pură fantasmagorie. Hăitătorii și vânătorii tăi aparțin celor mai antrenate și mai redutabile trupe de comando din lume.

23

■ GEOPOLITICĂ

Jurnalul de campanie al maiorului Natalia Letter

“Fiecare persoană își poate depăși condiția și poate dobândi succesul, dacă este demn, ambițios, pasionat și dedicat...”

*Tricolorul pentru noi, militarii, este mai mult decât Drapelul de Stat.
Este trecutul nostru, istoria care poartă pecetea faptelor eroice ale strămoșilor.
Este prezentul nostru, purtat cu mândrie în misiuni externe, exerciții multinaționale, parade militare și ceremonii.
Este viitorul nostru, viitorul oamenilor care se îmbracă în patrie și-și dedică viața pentru apărarea ei.*

*Îl purtăm cu demnitate, îngenunchem în fața Lui
și Îl avem în suflet, de fiecare dată când ne îndeplinim datoria*

Drapelul de Stat – simbol al identității noastre

Militarii din Ministerul Apărării și Marele Stat Major au onorat Tricolorul printr-o ceremonie militar-protocolară dedicată Zilei Drapelului de Stat.

Prezent la eveniment Prim-ministrul Pavel Filip a menționat că tricolorul mobilizează societatea, reamintește despre sacrificiile predecesorilor și reîntoarce la rădăcinile istorice, fiind un simbol al trecutului, prezentului și viitorului țării noastre.

Tricolorul a fost desemnat oficial drapel de stat pe data de 27 aprilie 1990, iar Ziua Drapelului este marcată anual, începând cu anul 2010.

Cele trei culori simbolizează credința, demnitatea și esența noastră. Sunt culorile la care ne gândim când spunem - Pentru Patrie, Pentru Onoare, pentru Tricolor!

Pasul cadențat, uniformele de gală și tandrețea reflectată în ochii militarilor, au impresionat întregul public al orașului Bălți, prezent la cea de-a 26-a aniversare a Brigăzii de Infanterie Motorizată „Moldova”.

Sărbătoare dublă la Bălți

Organizat în premieră pe Piața municipală "Vasile Alecsandri", evenimentul a urmărit drept scop promovarea imaginii Armatei Naționale în societate, dar și a valorilor militar-patriotice în rândul generațiilor în creștere.

La ceremonialul militar au luat parte Ministrul Apărării al Republicii Moldova, Eugen Sturza, șeful Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale, generalul de brigadă Igor Cutie, atașajii militari acreditați în Republica Moldova, administrația publică locală a municipiului Bălți, tineretul premilitar, părinții și rudele militarilor.

Cei 26 de ani de la formarea Brigăzii 1 Infanterie Motorizată, au oferit un bun prilej și comandamentului unității de la Bălți, de a aduce cuvinte de laudă și respect cadrelor militare aflate în rezervă și retragere, care pe parcursul acestor ani au depus imense eforturi pentru apărarea Patriei, legându-și destinul de gloria poporului și îndeplinind cu cinste și succes serviciul militar la nordul țării.

Formată din ofițeri, subofițeri, sergenți, soldați și funcționari civili ale fostelor garnizoane sovietice din Bălți și Florești, trecuți la rândul lor sub jurisdicția Republicii Moldova, Brigada "Moldova" are o istorie bogată, cu mici detalii ce sunt mai puțin dorite de militari, chiar dacă își fac o meserie din arta războiului. Acestea se referă la participarea infanteriștilor de la nord în luptele de la Nistru, pentru apărarea independenței, suveranității și integrității statale. În contextul celor menționate, la războiul de pe Nistru au participat circa 400 militari ai brigăzii, dintre care în luptele de la Bender, la 20 iunie 1992, au căzut la datorie căpitani Valeriu Macariuc și Valeriu Nazarco, numele cărora fiind înscrise pe veci în lista nominală a brigăzii.

Activitatea solemnă desfășurată la Bălți, a avut o dublă semnificație pentru efectivul unității militare, deoarece la ceas aniversar, militarii în termen încorporați în iarna anului curent, au depus jurământul militar de credință Patriei, alăturându-se astfel generațiilor de bărbați, care la rândul lor și-au închinat întreaga viață slujirii națiunii.

În Piața municipală "Vasile Alecsandri", efectivul Brigăzii 1 Infanterie Motorizată, a prezentat publicului un program artistic și distractiv de zile mari. În acest context, tineretul

premilitar a admirat evoluarea artistică a orchestrei militare, elementele demonstrative din instrucția de front și lupta corp la corp, dar și melodiile militar-patriotice interpretate de elevii Liceului Teoretic Republican "Ion Creangă". Spre final, publicul a fost surprins și de mașinile de luptă ale unității militare care, în cadrul unui marș organizat, s-au deplasat pe piața municipală "Vasile Alecsandri", prin preajma oaspeților de onoare.

Prezent la eveniment, ministrul Apărării al Republicii Moldova, Eugen Sturza a menționat că ideea organizării unor asemenea evenimente în public, denotă o mare însemnătate atât pentru efectivul de militari ai Armatei Naționale, care-și promovează valorile profesionale și succesele obținute în timp, cât și pentru populația civilă care, la rândul ei, are marea șansă de a prelua aceste valori și de ale transmite și generațiilor viitoare.

Potrivit comandantului Brigăzii 1 Infanterie Motorizată, locotenent-colonelului Serghei Chilivnic, unitatea militară de la Bălți, de la constituire și până-n prezent, a confirmat rolul său ca factor de echilibru și stabilitate în regiunea de nord a republicii, prin participarea activă la acțiuni de acordare a primului ajutor populației civile aflată în impas, la dezamorsarea obiectelor explozibile depistate în teritoriul și la activități cultural-educative și militar-patriotice în cadrul sărbătorilor naționale și de stat.

Militarul a fost și va rămâne cu siguranță acea persoană de încredere a statului, gata oricând să-și apere neamul și valorile naționale, chiar și cu prețul propriei vieți, ne spune soldatul Vasile Onofraș, care la finalul unui proces de pregătire teoretică și practică specific cursului de instruire inițială organizat în Brigada 1 Infanteriei Motorizată, a depus jurământul militar în fața drapelului de luptă al brigăzii. Tânărul a mai specificat că, îndeplinind cu cinste serviciul militar în termen în această unitate militară, va acumula o bogată experiență de viață, devenind astfel cu mult mai matur și conștient.

Trecând în revistă succesele obținute până-n prezent, putem constata cu certitudine, că Brigada "Moldova" a fost și va rămâne cu siguranță alături de populație, slăvind valorile sacre ale Patriei și neamului.

Maior Vladislav BACIU

Divizionul de Artilerie „Prut” a marcat 26 de aniversări

Solemnitate pentru artileriștii de la Ungheni

- Acum douăzeci și șase de ani, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova, pornea anevoiosul proces de constituire a unității militare de la Ungheni, Divizionul urmând să fie creat pe alte temeieri, cu o structură nouă - alta decât cea sovietică. Astfel, la 19 aprilie 1992, micul colectiv de artileriști a depus jurământul de credință Republicii Moldova.

În pofida greutăților care împiedicau organizarea pregătirii de luptă, artileriștii au demonstrat rezultate îmbucurătoare la tragerile de luptă de la centrele de instruire ale Armatei Naționale. Grație eforturilor efectivului de militari au fost efectuate lucrări semnificative de întreținere, exploatare și reparație a tehnicii de luptă și de întărire a disciplinei militare.

Divizionul de Artilerie „Prut” continuă și la moment să perfecționeze pregătirea de luptă și mobilizare, întreprinde măsuri pentru îmbunătățirea capacității de luptă, menținerea și pregătirea permanentă pentru îndeplinirea sarcinilor conform destinației. Conducerea și responsabilitii din structura educativă acordă atenția corespunzătoare disciplinei militare, aplicând metode moderne de

lucru în acest sens. De asemenea, o atenție aparte îi revine educării fiecărui militar în spiritul demnității și mândriei pentru serviciul în Armata Națională și în Divizionul de Artilerie din Ungheni.

Tradițional, sărbătoarea artileriștilor a debutat cu o demonstrație a tehnicii din dotare și cu mesajele de felicitare din partea corpului de comandă al Armatei Naționale.

Comandantul Armatei Naționale, generalul de brigadă Igor Cutie, a apreciat prestația efectivului Divizionului de Artilerie în cadrul activităților militare și celor desfășurate de comunitatea locală, menționând profesionalismul și dedicația de care dau dovadă militarii și funcționarii în executarea misiunilor.

„Militarii de la Ungheni sunt cei care reprezintă cu demnitate Armata Națională în zona de centru a țării. Sunt ofițeri și subofițeri profesioniști, care au ales să devină militari în mod benevol. Ei își cunosc meseria și vin permanent în sprijinul autorităților publice locale și cetățenilor. Ei sunt un exemplu pentru tânăra generație - viitorii apărători ai țării”, a spus generalul Cutie.

Programul evenimentului de la Ungheni a cuprins exerciții demonstrative cu elemente de luptă corp la corp și exerciții de mânăuire a armei, o expoziție de tehnică militară, armament și echipament, precum și un program artistic prezentat de colectivele artistice din localitate. De asemenea, un grup de militari ai unității a fost decorat cu diplome de merit.

Militarii de la Ungheni declară răspicat că își fac datoria cu abnegație, așa cum este și cazul locotenentului major Serghei Ojorelcov: „Parcursul celor douăzeci și șase de ani de istorie a divizionului arată că efectivul

26 de ani – legătura perfectă

Batalionul de Transmisiuni a marcat 26 de ani de la crearea în cadrul unei ceremonii desfășurate în prezența corpului de comandă al Armatei Naționale, veteranilor și foștilor comandanți.

Prezent la eveniment, colonel Eduard Ohladciuc, locțiitorul Șefului Marele Stat Major al Armatei Naționale pentru operații și instruire, a subliniat importanța Batalionului de Transmisiuni la organizarea și funcționarea eficientă a sistemelor de comunicații în Armata Națională și nivelul de pregătire al specialiștilor în domeniu.

Transmisioniștii moldoveni au fost cei care s-au implicat activ în edificarea organismului militar al Republicii Moldova chiar din primele zile de funcționare a acestuia. Reveniți la baștină, au contribuit substanțial la păstrarea patrimoniului militar și au asigurat legătura între subiecții instituției militare naționale, aflate în proces de organizare în timpul războiului de pe Nistru, asigurând și legătura între conducerea militară și pozițiile de luptă. Unitatea militară a fost constituită în plin război, iar cei, care au stat la baza formării ei, merită respectul nostru, al tuturor cetățenilor Republicii Moldova.

În cei 26 de ani de activitate, militarii Batalionului Transmisiuni au demonstrat responsabilitate, competență și profesionalism în toate acțiunile desfășurate – de la misiuni în cadrul Forțelor Mixte de Menținere a Păcii din Zona de Securitate până la aplicații militare, desfășurate pe teritoriul național, și peste hotarele țării, cum ar fi Combined Endeavor și Corner Stone. Activitatea transmisioniștilor este cunoscută și apreciată și din misiunile de intervenție executate pe timpul calamităților naturale, cum ar fi cele de lichidare a urmărilor inundațiilor și alunecărilor de teren.

În semn de recunoștință pentru serviciul impecabil, în cadrul ceremoniei, colonelul Ohladciuc a înmănat unui grup de militari diplome în semn de apreciere a meritelor și competențelor profesionale.

Batalionul de Transmisiuni, inițial Regimentul independent de transmisiuni, a fost format la 17 aprilie 1992.

Ludmila SOLOMON

de aici participă la exerciții naționale și multinaționale, demonstrând iscusință și abilități la manevrarea tehnicii de artilerie. La ceas aniversar, felicit conducerea unității și camarazii de luptă și le doresc pace în țară și la hotare, multă sănătate și motivație de a munci mai departe.”

Despre anii frumoși trăiți în unitatea militară a artileriștilor ne-a vorbit plutonierul Violeta Lupașcu, șef farmacie, felcer. Potrivit dânzei, medicina este o parte indispensabilă a armatei, fiindcă menționează ea: „Noi reprezentăm logistica și tot noi acordăm primul ajutor medical fie în unitate, fie în câmp la cantonamente.” De douăzeci și unu de ani de activitate de când își onorează munca de militar profesionist, a activat cot la cot cu colegi care deja au plecat la pensie și cu alții care au venit ulterior. Acum spune subofițerul: „Noi formăm echipa care ar trebui să-și concentreze eforturile pentru a atrage noi contingente de tineri dornici de a-și uni viețile de armată.”

Căpitan Natalia ANDRONACHI

Abordări academice ale apărării

Cea de-a V-a ceremonie de absolvire a Cursului postuniversitar în domeniul securității și apărării naționale a avut loc la Ministerul Apărării

În cadrul activității, comandantul Armatei Naționale, generalul de brigadă Igor Cutie, a înmănat celor 35 de reprezentanți ai mediului academic, demnitari de stat, funcționari publici (inclusiv cu statut special), reprezentanți ai organizațiilor nonguvernamentale, instituțiilor de presă și societății civile, membri ai partidelor politice, diplome și insigne de absolvent al Cursului.

Generalul de brigadă Igor Cutie a menționat importanța studiilor atât pentru personalul militar, cât și cel civil, implicat în elaborarea politicilor de securitate și apărare a statului. „Pentru Ministerul Apărării și corpul de comandă al Armatei Naționale este esențial ca sectorul pe care-l gestionăm să fie cât mai cunoscut și înțeles de opinia publică. Iată de ce, am organizat vizite de documentare în unitățile militare și am transmis, într-o formă cât mai accesibilă, informația relevantă privind procesul de reformă, obiectivele și provocările în domeniu”, a spus Igor Cutie.

La rândul său, atașatul apărării al României, colonelul Cristi-Mitică Ladaniuc, absolvent al Cursului postuniversitar în domeniul securității și apărării naționale, a apreciat profesionalismul cadrelor universitare de la academie și a celor invitați — membri ai corpului diplomatic, precum și experți, care prin prestația lor au adus plus-valoare studiilor. „Acest curs ne-a schimbat cumva perspectiva vizavi de problema securității naționale și ne-a ajutat să înțelegem că fără a integra acest domeniu în sistemul oricărei țări nu putem avea rezultate”, a spus colonelul Ladaniuc.

Potrivit prorectorului Academiei Militare „Alexandru cel Bun”, locotenent-colonel (r) Igor Sofronescu, studiile, care s-au desfășurat în perioada ianuarie-aprilie curent, au avut ca obiectiv familiarizarea funcționarilor publici și a militarilor din organele centrale de conducere militară cu problemele actuale ale securității naționale și pregătirea acestora pentru îndeplinirea atribuțiilor de conducere în instituții responsabile de securitatea și apărarea națională.

Sursa a specificat că programul de studii a cuprins subiecte cu privire la sisteme și doctrine politico-militare, buna guvernare și conducere strategică, securitate națională

și internațională, război informațional, drept internațional umanitar, relații civil-militare și alte teme relevante.

Cea de-a V-a promoție a Cursului postuniversitar în domeniul securității și apărării naționale a adunat la un loc angajați din mai multe structuri guvernamentale și nonguvernamentale, oferind posibilitatea de a schimba gânduri și idei cu alți participanți dintr-o gamă largă de medii.

Igor Sofronescu a adăugat că, în premieră, doi diplomați militari — atașatii apărării din România și Ucraina — au optat pentru studii în cadrul cursului respectiv.

Cu diplomă și insignă de absolvent al Cursului s-a ales și Cristina Chebeș de la asociația obștească „Promo-LEX”. Bucuroasă că s-a regăsit printre participanții acestui curs, Cristina Chebeș se arată mulțumită de faptul că atât Ministerul Apărării, cât și celelalte instituții, consideră că tema acestor studii sunt binevenite nu doar pentru instituțiile de stat, dar și pentru reprezentanții societății civile. „A fost un curs nu doar interesant și interactiv, dar a deschis și niște paranteze pentru comunitate, fiindcă nu întotdeauna ai posibilitate să participi sau să ai un cuvânt de spus la asemenea evenimente”, a menționat doamna Chebeș.

La fel de încântat de modul impecabil de organizare a cursului a rămas Radu Prodan, maior al Serviciului de Protecție și Pază de Stat, care a subliniat necesitatea desfășurării acestuia și în anii următori pentru alți colegi de-ai lui.

Ca și în precedentele promoții, la studiile din acest an s-au înscris și preoți militari. Veaceslav Hortolomei, preotul militar din Brigada Infanterie Motorizată „Dacia”, a acceptat cu mare drag invitația de a participa la acest curs, fiindcă spune el: „Aici s-au abordat și analizat lucruri care se petrec la noi în țară, în jurul nostru, despre care nu prea se discută”. Cât despre mentori, părintele Hortolomei are doar cuvinte de laudă de zis: „În fața noastră au evoluat coordonatori care ne-au consolidat ca echipă și ne-au întărit cunoștințele. Experiența obținută o vom promova și mai departe în societate, chiar și pe tărâmul duhovnicesc, în parohiile militare”.

Menționăm că, pentru prima dată, studenții au efectuat vizite de documentare la instituțiile de învățământ militar de la Brașov, București și Odessa.

Căpitan Natalia ANDRONACHI

- Peste 120 de tineri din 19 sate ale raionului Șoldănești au marcat Ziua Recrutului la Olișcani. Recruții au fost provocați să-și încerce puterile în cadrul mai multor competiții sportive, să admire o expoziție de armament și echipament militar și să fie spectatorii unui program demonstrativ cu lupte corp la corp, prezentat de cercetașii din Brigada Infanterie Motorizată „Moldova”.

Recruții au „testat” armata

Primăvara, anotimpul cătăniei, este tocmai un bun prilej de a lansa o nouă serie a Zilelor Recrutului în localitățile republicii

„Este foarte importantă organizarea și desfășurarea a astfel de evenimente, fiindcă cei pe care i-ați văzut azi în fața noastră, tinerii recruți, sunt generația noastră de mâine”

Cei care s-au dovedit a fi primii la ridicarea la bara fixă și a greutateților, la aruncarea grenadei și la cursele de alergări pe diferite distanțe sau la tragerea otgonului s-au învrednicit de diplome și premii bănești din partea organizatorilor.

Victor Erhan recunoaște că participă la astfel de acțiuni militaro-patriotice, pentru că, spune el: „Îmi place să-mi demonstrez capacitățile mele de sportiv”.

„Mi-au plăcut probele la care am fost testați. Am avut norocul chiar să câștig. Militarii au arătat un show interesant”, a declarat Andrei Rusu, unul dintre băieții premianți.

Organizatorii spun că numărul participanților la astfel de activități crește de la an la an, iar acest lucru contribuie la promovarea imaginii Forțelor Armate și îi motivează pe tineri să se încorporeze în rândurile armatei. „Ca în această primăvară nu a mai fost niciodată, tinerii s-au prezentat într-un număr foarte mare”, a menționat Alexandru Vișneovăi, specialist în domeniul recrutării. Maria Șaptefrați, șeful Secției Administrativ-Militară din Șoldănești, a adăugat că activitatea a influențat pozitiv tinerii recruți, iar asta s-a observat prin prezența la eveniment a celor 17 din 23 de primării aflate la evidență.

Nelipsiți de la eveniment au fost reprezentanții autorităților publice locale, potrivit cărora, petrecerea unor asemenea acțiuni contribuie la educarea tinerei generații în spiritul patriotic. „Este foarte importantă organizarea și desfășurarea acestor evenimente, fiindcă cei pe care i-ați văzut azi în fața noastră, tinerii recruți, sunt generația noastră de mâine”, a specificat președintele raionului Șoldănești, Ana Rotundu.

Primarul satului Olișcani, Andrian Sveclă salută, de asemenea, organizarea Zilelor Recrutului prin localitățile țării cu intenția: „Întâi de toate, de a consolida tinerii ca bărbați, în al doilea rând să înțeleagă ce e aceea Patrie, datorie față de ea și în general pentru viața de viitor”.

Astfel de evenimente sunt desfășurate cel puțin o dată în an, în toate raioanele țării, pentru a informa recruții despre serviciul militar.

Căpitan Natalia ANDRONACHI

GALERIA **M**

Transport mai sigur – muniții în siguranță

„*Armata Națională dispune de un plan de securizare a depozitelor de muniții, care se desfășoară pe parcursul a 3 ani și este în derulare până în 2020. Acest proiect este destul de complex și prevede mai multe acțiuni, printre care și reparația depozitelor unde se păstrează în siguranță armamentul și munițiile*”, subliniază șeful J4 Direcției Logistice. În scopul asigurării securității depline s-a mai menționat că prezenta strategie presupune: „*Inclusiv și transportarea munițiilor în siguranță. Conducătorii militari ai armatei vor avea asigurate cunoștințele unui curs de transportare a mărfurilor periculoase. Acesta se desfășoară în premieră nu doar pentru Armata Națională, dar la nivel de țară. Datorită relațiilor de cooperare bilaterală între țara noastră și Germania, activitatea se petrece cu suportul ofițerilor germani*”, susține sursa citată anterior.

Potrivit militarilor participanți, în cadrul exercițiului practic, efectivul este divizat în două echipe. O echipă se antrenează la stingerea incendiilor ce pot apărea în cazul unui accident. A doua grupă se instruieste în acordarea primului ajutor medical, în caz de accident, în timpul transportării mărfurilor periculoase.

■ Fiecare reușită militară are la bază o muncă continuă. Iar instruirea și armata merg mână în mână, mai cu seamă când aceasta este efectuată de experți. Astfel, pentru o fiabilitate mai efectivă, conducătorii auto din Armata Națională au înșușit de la experții germani cum să transporte mărfuri periculoase în condiții de siguranță. Transportarea mărfurilor periculoase este una dintre cele mai dificile activități ale militarilor, mai ales atunci când încărcăturile pun în pericol viața celor din jur. Instrucția dată s-a desfășurat în premieră pentru militarii Armatei Naționale, pe teritoriul taberei militare 142 din municipiul Chișinău, și este organizată de Ministerul Apărării al Republicii Moldova, în comun cu cel al Germaniei. Potrivit șefului J4 Direcției Logistice a Marelui Stat Major, colonel Iurie Brumă, timp de trei săptămâni, cei 20 de conducători auto studiază procedurile și normele de ambalare și încărcare a mărfurilor ce prezintă risc, tehnici de marcare a vehiculelor și acțiunile care trebuie întreprinse în cazul producerii unui accident.

„În calitate de șef al Secției Transporturi este foarte important să particip și să cunosc cum conducătorii auto sunt instruiți, și la ce nivel ei, în continuare, își vor desfășura activitatea. Procedeele însușite în cadrul cursului sunt extrem de importante și necesare în munca zilnică ce o desfășoară conducătorii auto militari”, spune șeful Secției Transporturi și Comunicații militare a Marelui Stat Major, locotenent-colonel Igor Bărnaz.

Responsabilul pe transporturi a mai specificat că studiile finalizează cu un examen de capacitate, care oferă conducătorilor dreptul și calificarea de transportare a mărfurilor periculoase, inclusiv muniții, cu respectarea standardelor naționale și internaționale, nu doar pe teritoriul țării, dar și în toate celelalte 50 de state membre ale Acordului European referitor la transportul internațional al mărfurilor periculoase (ADR).

Plutonierul Serghei Popa s-a încorporat în Armata Națională mai bine de un deceniu, și este conducător auto din anul 2006. La momentul actual deține funcția de Tehnician Superior și afirmă că participarea la cursul de instruire îi fortifică și aprofundează cunoștințele în domeniul transportului de încărcături nocive.

Expertul german și coordonator al cursului ne-a comunicat că țara sa este impresionată de toate acțiunile și măsurile pe care le întreprinde Armata Națională în domeniul

implementării reglementărilor, privind transportarea sigură a mărfurilor periculoase. De asemenea, apreciază mult eforturile depuse de reprezentanții armatei în acest sens. „Până acum, în cadrul cursurilor de instruire, noi am pregătit un factor important implicat în procesul de transportare care este expeditorul, iar acum în cadrul acestui curs ne ocupăm de instruirea profesională a altui factor important implicat în procesul de transportare, care sunt conducătorii vehiculelor. Scopul primordial al acestui curs îl prezintă siguranța în tot acest proces. Din marfa periculoasă fac parte și munițiile și este foarte important ca acestea să fie transportate în siguranță maximă. În procesul de instruire punem accent pe studiarea teoretică, dar și practică. Toate cele prezentate sunt de nivelul standardelor internaționale. Participanții acestui curs sunt instruiți la același nivel precum în Germania”, reiterează ofițerul armatei Federale Germane.

De menționat că activitatea de instruire face parte dintr-un proiect finanțat de Republica Federală Germană, care prevede și o donație de 5 camioane noi cu remorci, în valoare de 1,5 mil euro. Unitățile de transport urmează să ajungă în Republica Moldova până la finele anului curent. Expertul german a mai subliniat că odată ce va fi transmisă această donație de asistență tehnică, acest proces va fi susținut și în continuare de către Germania.

Ludmila SOLOMON

CERNOBÎL

LECȚIA CU ECOU TRIST

Lucrările de edificare a Centralei Atomo-Electrice, aflată la 450 km depărtare de Republica Moldova, au început în anii '70 ai secolului XX.

La sfârșitul anului 1983 a fost dat în exploatare cel de-al 4-lea bloc energetic, totodată punându-se temelile pentru altele două. În paralel, la o distanță de doi kilometri de la Centrală, pentru familiile personalului implicat a fost construit un nou oraș – Pripeat.

La data de 26 aprilie 1986, la ora 01.23 minute și 40 secunde, la al 4-lea bloc energetic s-a produs prima explozie, după care a urmat a doua explozie fatală. Într-o clipă a fost distrusă toată zona activă a reactorului, deteriorate sala de mașini și sisteme de securitate ce protejau mediul ambiant de acțiunile nocive ale radionuclizilor.

Incendiul ce a izbucnit tot atunci a durat timp de 10 zile, îmbibând împrejurimile cu un mare volum de substanțe radioactive foarte periculoase pentru viața omului și a tuturor viețuitoarelor.

Cea mai mare parte a materialelor radioactive purtate de vânt a acoperit orașul Pripeat și multe alte localități din apropiere. Apoi s-au extins, afectând teritorii imense din Ucraina, Belarus și Rusia, ulterior ajungând în Republica Moldova, alte țări ale Europei și în Peninsula Scandinavă. O sporire considerabilă a fonului de radiație s-a înregistrat și în China, India, Japonia, Canada și SUA. (Un lucru foarte important: în acele groaznice zile Kievul era gata de evacuare; natura l-a ajutat prin schimbarea direcției vântului, fiind afectate două treimi din teritoriul actual a Republicii Belarus.)

Pentru lichidarea consecințelor catastrofei de la stația atomo-electrică din orașul Cernobîl au fost mobilizate 210 unități militare cu un efectiv de 340 mii de militari și rezerviști. În anii 1986-1989 la lichidarea consecințelor catastrofei de la CAE Cernobîl au participat circa 850 mii de persoane inclusiv circa 3550 cetățeni din teritoriul actual al Republicii Moldova. În numărul participanților sunt incluși participanții la lichidarea accidentelor de la alte obiecte ato-

mice – 89 persoane și persoanele evacuate din zona Cernobilului (orașul Pripeat) în teritoriul actual al Republicii Moldova – 380 persoane.

Îndată după avarie au început lucrările de curățire a teritoriului centralei. Cel mai dificil s-a dovedit a fi acoperișul celui de-al treilea bloc, aflat în apropierea nemijlocită a celui avariat. Peste el au căzut din reactorul vecin grafit radioactiv, particule de toate mărimile și din tot felul de materiale.

Fondul de radiație atinge sute și chiar mii de röntgen/h. Toate sistemele de curățire au fost executate, în temei, de militari, atât din armata activă, cât și mobilizați din rezervă. Schimbul de muncă dura de la 15-20 secunde până la maximum un minut. (Au fost încercări de a implica roboți la acțiunea de curățire. Dar nici chiar mecanismele sofisticate nu rezistau în acele condiții de iad.)

Concetățenii noștri au fost antrenați de rând cu ceilalți participanți: la lucrările de curățire a teritoriului stației de rămășițe de grafit radioactiv și particule ale blocului deteriorat contaminat de radiația ionizantă; la efectuarea controlului nivelului de radiație ionizantă pe tot teritoriul zonei de 30 km de la focarul avariei, inclusiv pe teritoriul stației atomoelectrice, orașelor Pripeat și Cernobîl; la lucrările de dezactivare a clădirilor, străzilor (drumurilor) tehnicii de tot genul; construcția sarcofagului (haina simbolică de beton armat în care a fost „îmbrăcat” reactorul avariat); paza zonei de 30 km de la focarul avariei, stației atomoelectrice, orașului Pripeat de unde au fost evacuați toți locuitorii și alte lucrări importante.

Din păcate protecția personală a lichidatorilor la început lăsa mult de dorit. Toți erau îmbrăcați în haine militare de companie, cu o protecție la gură și nas din tifon împotriva prafului radioactiv. Mulți lichidatori neglijau echipamentul distribuit. Ofițerii aveau dozimetre individuale, dar care funcționau numai la fonuri mai mari de radiație. Mai târziu au fost aduse băi de câmp (de campanie) în care după fiecare zi de lucru se efectua dezactivarea cu schimbul lenjeriei de corp.

Accentul controlului dozimetric era pus nu la iradierea personală, cât la posibilitatea efectuării operațiunilor tehnologice de lichidare a consecințelor catastrofei. Conform instrucțiunilor și normelor sanitare doza de radiație acumulată în organism nu trebuie să depășească 25 röntgeni. Fiecare caz de depășire a dozei individuale se cerceta administrativ, comandanții care nu evitau supraradierea erau pedepsiți, iar persoana iradiată era întoarsă la locul de trai și supusă unui control medical special. Din această cauză controlul dozimetric individual nu se efectua corespunzător, sau nu se ținea cont strict. Evidența iradierii personale zilnice se efectua conform fonului mediu în localitatea dată în limitele ce n-ar fi cauzat nimic sănătății.

Nu pot să nu menționez cu un cuvânt de bine aportul, disciplina și conștiinciozitatea manifestate în acele acțiuni extremale de către pământeni noștri. Mai mult, aș putea spune că nivelul moral și civic al moldovenilor noștri au devenit proverbiale și la Cernobil. De multă bărbăție și spirit de sacrificiu au dat dovadă acolo, în acele timpuri de mare încercare Nicolae Ileico (decedat), Ion Rusu, Tudor Căpățină, Valeriu Pivovarov, Vladimir Chițu (decedat), Pavel Țurcan, Elena Leancă, Ion Balaban, Ștefan Belostecinic, Anatolii Bișir, Mihai Condrea, Mihail Mocreac, Alexandru Beșleaga (decedat), Ludmila Beșleaga, Mihail Bivol, Pavel Vlad, Nicolae Luca (decedat), Emanuil Velicov, Gheorghe Sandu, Grigore Ursu (decedat), Nicole Balan, Nicolae Malanciuc și mulți alții.

Tot în acest context, țin să menționez că printre miile de pământeni de-ai noștri – șoferi, constructori, ingineri sau medici cărora destinul le-a hărăzit participarea la lichidarea consecințelor tragice de la Cernobil, au fost și peste 150 de ofițeri care, ulterior, mai exact după proclamarea independenței Republicii Moldova, s-au încadrat activ la fondarea și consolidarea Armatei Naționale a tânărului stat.

De multă bărbăție și spirit de sacrificiu au dat dovadă acolo, participând ulterior activ la formarea Armatei Naționale, ofițerii în rezervă, coloneii Vladimir Baciu, Ion Ungureanu, Viorel Coliban, Andrei Vicolaș, Gavril Arman, Iurie Pașchevici, Sergiu Rusu, Ion Seu (decedat),

locotenent-coloneii Victor Cicibaba, Anatol Semeonov, Vitalie Scutaru, Eugen Arhip, Sergiu Munteanu, Mihai Sajin, Mihai Oncea și alții.

Aceștia, dar și mulți alții, trecând școala încercărilor grele au rămas să contribuie și în continuare la menținerea unei atmosfere pașnice și de bună înțelegere în societate, transmit din experiența lor generațiilor tinere.

Nu trebuie să uităm nici de oamenii de creație care merită și ei toate mulțumirile noastre pentru asistența spirituală. Vreau să amintesc aici de Valentina Cojocaru, Vasile Iovu, Ion Tălămbuță, regretatul Mihai Mateș, și mulți alții, care au avut curajul să contribuie cu prezența lor fizică și spirituală, cu același risc de a fi afectați și ei.

Întorși la baștină participanții împovărați cu probleme financiare și sociale au fost supuși stresului biologic și stresului psihic, efecte cu impact clar până în prezent. Pe parcursul ultimilor 30 de ani participanții cernobileni s-au adresat medicilor cu diverse maladii cronice printre care predomină patologiile cerebrovasculare și ale tractului digestiv, bolile sistemului cardiovascular, aparatului locomotor, sistemului respirator, patologii ale glandei tiroide și cancerul.

Actualmente au rămas în viață 2056 de participanți la lichidarea acelor consecințe, dintre care unii au pierdut capacitatea de muncă și au dizabilitați de gr. I, II, III, iar 30% din numărul lor inițial au decedat la vârsta de numai 40-60 ani. În ultimii 15 ani au decedat peste 680 participanți. După 1986 s-au născut peste 1742 copii cu părinți participanți la lichidarea avariei de la Cernobil, dintre care majoritatea au boli cronice, 10% sunt invalizi, iar 11 copii au decedat.

Aceste lecții crude ale trecutului ne reamintesc despre datoria de a prețui sacrificiul semenilor noștri care nu trebuie uitat și pe care atât generațiile actuale, cât și cele următoare trebuie să le cunoască. Exemplul lor nu ar trebui să fie uitat sau, cu atât mai mult, neglijat.

Colonel (r) Andrei VICOLAȘ,
*participant la lichidarea consecințelor
avariei de la Cernobil*

- Când ai intrat în atenția celor mai buni soldați din lume, fiecare nanosecundă a vieții tale se scurge cu greutatea unui an de zile. Steaua ta a apus subit. Orice plan de viitor devine pură fantasmagorie. Hăitătorii și vânătorii tăi aparțin celor mai antrenate și mai redutabile trupe de comando din lume. Nu contează absolut deloc cât ești de puternic, bogat sau fioros. Nu contează influența politică pe care o ai, nici numărul gărzilor de corp menite să te protejeze. Odată ce oricare dintre unitățile de mai jos a primit ordin să te lichideze, nimeni și nimic nu te mai poate salva. Decât poate mila providenței sau un ordin de anulare a misiunii. Dacă ordinul ajunge la timp, bineînțeles...

Cele mai temute trupe de comando

Sayeret Matkal

Începem, deloc întâmplător, cu vârful de lance al impresionantei mașini de război a statului Israel, mă refer aici la unitatea specială Sayeret Matkal.

Faimoși pentru faptul că aparțin celei mai de temut unități dintr-o armată de elită, cum sunt forțele de apărare ale statului Israel, războinicii moderni care au onoarea și privilegiul de a activa într-una dintre cele mai eficiente trupe de comando din întreaga lume, s-au ridicat mereu la înălțimea renumelui lor.

Înființată în anul 1957 prin eforturile generalului Abraham Arnan, unitatea Matkal a fost creată, inițial, după modelul trupelor britanice de elită SAS, considerate pe atunci etalonul trupelor de comando prin definiție. Războinicii din Matkal sunt, la ora actuală, considerați printre cei mai buni experți în misiuni de recunoaștere în spatele liniilor inamice, raiduri, răpiri, eliberări de ostatici, lichidări, precum și în operații antitero. Numărul exact al specialiștilor din Sayeret Matkal este necunoscut, fiind ținut secret. Acești luptători și-au dovedit de fiecare dată eficacitatea în cadrul unor evenimente celebre, precum Războiul de Șase Zile, raidurile israeliene din Liban în anul 1973, Războiul de Yom Kippur, Operațiunea Entebbe, Războiul din Liban din anul 1982, prima și a doua Intifada, Războaiele din Golf, Confruntarea din Liban în anul 2006, precum și Operațiunea Orchard, în care forțele aeriene israeliene au distrus în anul 2007 un misterios complex militar din Siria.

Unitatea Matkal a fost înconjurată de secret într-o asemenea măsură, încât zvonuri despre existența ei au apărut de abia la sfârșitul anilor 1970. Testele de admitere sunt extrem de severe și restrictive, iar recrutul admis trebuie să se supună unui antrenament foarte dur pe o perioadă de 28-29 luni, timp în care viitorul membru al Sayeret Matkal trebuie să devină un expert de clasă mondială în mai multe domenii, precum mânăuirea armelor de foc, sistemul de luptă fără arme Krav Panim el Panim, arta camuflajului, a supraviețuirii în detenție sau pe teritoriul inamic, precum și conducerea oricărui tip de vehicul, fie el terestru, aerian sau nautic.

Spetsnaz

Prin anii 70-80, în plin Război Rece, printre cadrele militare circula un banc, savuros de altfel, dar care spunea totul despre natura și menirea demonilor cu chip uman care activează în cadrul trupelor de comando ruse, considerate de mulți experți drept cele mai dure din întreaga lume.

"Cică, la un moment dat, s-au întâlnit la sediul ONU, într-o pauză de lucrări, președinții Reagan și Brejnev. Amețiți de numărul paharelor date peste cap, cei doi lideri mondiali au început, ușor-ușor, să se laude și să se amenințe reciproc. A început, evident, Reagan. (După cum era de așteptat, americanul a cedat primul la băutura)."

- Dacă trimitem portavioanele, submarinele nucleare și aviația noastră, URSS-ul va fi distrus într-un minut, zise Reagan.

- Foarte bine, încercați numai. Noi nu ne vom trimite flotila și rachetele nucleare spre SUA, replică neobișnuit de calm Brejnev.

- Dar ce veți face atunci, aveți cumva o armă secretă capabilă de pagube mai mari? întrebă curios americanul.

- Nu, dar o sa trimit o echipă Spetsnaz în America, amenință, calm, rusul.

- Asta nu, orice dar asta nu. Aia nu sunt ființe omenești, nu știu cum i-ați făcut. Aia ar goli până și Iadul de diavoli. Uită, te rog, de glumele mele proaste și hai să rămânem prieteni, a încheiat - speriat pe bună dreptate, Reagan".

"Diavolii" grupați sub titulatura oficială de Voiska Spetsalnogo Naznacheniya, pe scurt Spetsnaz, fac parte din cea mai dură unitate de comando din lume.

Copiii cei răi ai Mamei Rusia, aflați în prezent în subordinea GRU, serviciile secrete ale Kremlinului, pot fi considerați aproape o nouă etapă evolutivă a speciei Homo sapiens. Îmbrăcați, de regulă, în uniforme de camuflaj, cu tricourile lor caracteristice, alb-albastru sau alb-negru, la vedere, militarii Spetsnaz sunt o specie distinctă în rândul trupelor de comando. Termeni precum frică, ezitare, milă, abandon, slăbiciune, le sunt totalmente străini. Antrenamentele lor sunt pur și simplu inumane, aceste moduri de a pregăti cadeții fiind interzise în țări unde drepturile omului nu sunt o simplă formalitate.

Dacă antrenamentele și pregătirile celorlalte trupe de comando din lume se axează pe acumulare de cunoștințe și abilități, ideologia celor din Spetsnaz se bazează doar pe durere, violență și teroare. Orice cadet care refuză antrenamentele - care ar îngrozi orice om normal -, este liber să plece oricând. Spetsnaz nu-i vrea în rândurile sale decât pe cei puternici și necruțători, pe cei cu înclinații innăscute spre violență și moarte. Aceștia sunt materia primă ideală din care instructorii de sub emblema liliacului aducător de moarte vor făuri războinicii perfecți. Cadeții sunt sfârâmați încet și metodic, pentru a fi ulterior remodelați sub forma unor luptători de elită nemai-văzuți.

Reflexele le sunt ascuțite, instinctele devin precum cele ale animalelor de pradă, iar capacitatea de luptă este neegalată. Antrenamentele deosebit de complexe urmăresc decondiționarea treptată și transformarea ucenicului într-un luptător care se bazează pe folosirea așa-numitului "creier reptilian". Cadeții se luptă zilnic, cu scopul precis de a-și face răni cât mai grave. Coastele și degetele rupte, nasul și dinții spărți, articulațiile sucite, sunt evenimente zilnice care nu impresionează pe nimeni. Instructorii Spetsnaz susțin că este practic imposibil să ignori senzațiile atroce de durere, din această cauză soldații sunt învățați să iubească durerea, să o aprecieze și să nu fugă niciodată de ea. Toți membrii practică la nivel superior arte marțiale rusești, extrem de eficiente, precum Systema și Combat Sambo.

Ca și cum nu ar fi fost de ajuns pentru niște specimene capabile să ucidă chiar și cu o coală de hârtie, cei din Spetsnaz beneficiază de o serie de arme specifice, care le sporesc eficiența în misiuni sau pe câmpurile de luptă.

Relatări de groază despre "isprăvile" lor de pe teatrele de operațiuni din Afganistan, Daghestan, Cecenia, Georgia sau Osetia, demonstrează calitățile războinice ale trupelor de comando ale GRU.

Beretele maron

Eficiența și ferocitatea trupelor de comando turcești a depășit de mult granițele acestei țări, cu o cultură și istorie fascinante. Puțini oameni au habar că, la ora actuală, Turcia este un adevărat colos din punct de vedere militar. Mentalitatea tradițional-războinică a urmașilor otomanilor, precum și orgoliile și nostalgiile de mare putere din trecut, au făcut ca statul modern turc să investească enorm în sectorul militar. Astfel, la ora actuală, Turcia are cea mai mare și mai puternică armată din NATO, după cea a Statelor Unite. Așezarea țării - la răscruce de continente, într-o zonă cu echilibru fragil, înconjurată de numeroși dușmani tradiționali, i-a pus în gardă pe strategii militari de la Ankara, care au preconizat crearea și dezvoltarea unor trupe de comando excepționale, destinate să sugrume în fașă orice pericol extern sau intern la adresa statului turc.

Așa a luat naștere legenda adevărată a forțelor speciale grupate sub titulatura de Beretele Maron (pe baza beretelor distincte de culoare maron, accesoriu vestimentar purtat doar de membrii

acestor forțe speciale) sau Bordo Bereliler, în limba natală. Oricât de mult nu le-ar conveni americanilor, propriile Berete Verzi, cele mai bune trupe de comando de sub steagul Unchiului Sam, sunt concurate serios de acești vajnici urmași ai ienicerilor. Cadrele care au dreptul să poarte beretele maron, sunt adevărați supraoameni policalificați.

Un purtător de Beretă Maron beneficiază de un antrenament înfiorător și este capabil să supraviețuiască în toate tipurile de mediu înconjurător, de la ghețurile arctice, nisipul deșerturilor și junglile luxuriante, până la megalopolisurile înțesate de zgârie-nori. Testele de admitere sunt extrem de drastice, selecționerii căutând subiecți perfect sănătoși, cu inteligență nativă deosebită și o condiție fizică de invidiat. Pregătirea ulterioară durează nu mai puțin de 3 ani și jumătate, interval la sfârșitul căruia tânărul turc este transformat într-unul dintre cei mai buni luptători din lume. Beretele Maron sunt printre puținele forțe speciale care au parte de antrenamente în misiuni de luptă reale, în care trebuie să omoare de fiecare dată. Desele confruntări cu gherilele kurde mențin performanțele ridicate ale acestor trupe de elită.

Kopassus

Komando Pasukan Khusus, în limba bahasa (vorbită în Indonezia), înseamnă Forțele Speciale ale Armatei Indoneziene și

constituie o unitate de elită specializată în războaiele neconvenționale, sabotaje, acțiuni antitero, asasinat și eliberări de ostatici. Kopassus este formată din cinci regimente în care sunt admiși, după teste dure, doar cei mai hotărâți și chiar fanatici soldați indonezieni. Membrii săi au o reputație sumbră în regiune, fiind nimeni alții decât cei care au înăbușit în sânge revoltele etnicilor papuași din Timorul de Vest. Agenții din cadrul Kopassus au mers atât de departe, încât l-au asasinat pe Theys Eluay, fostul conducător al Consiliului Prezidențial din Papua. Oficialul din opoziția papuașă a fost prins și executat pe loc de către un soldat Kopassus, care l-a sugrumat cu mâinile goale. Ferocitatea acestei trupe de comando s-a evidențiat și în perioada confruntărilor armate din anii 1962-1963, dintre Indonezia și Malaezia. Criteriile de selecție sunt foarte dure.

Dintr-un număr de 1.500 de candidați care aplică pentru a deveni membri Kopassus, doar 15 trec de selecția inițială. După această etapă, cei 15 "norocoși" sunt supuși unor teste teribile, timp de o lună. La sfârșitul acestei adevărate luni de iad, din cei 15, doar 5 sau 6 sunt admiși în Kopassus. Pentru aceștia, de abia acum urmează antrenamentul adevărat. Sunt obligați să devină experți în Pentjak Silat, un complex de arte marțiale indoneziene axat pe lupta cu cuțitul, lupta la sol și tehnici de ucidere sau schilodire cu mâinile goale. Un membru Kopassus este antrenat în tehnici secrete de autohipnoză și autoprovocare a transei, stări limită ale conștiinței în care agentul nu simte durere, frică, foame, sete, oboseală și este capabil să lupte până la moarte fără cea mai mică ezitare.

Unitatea Ghatak

Sunt considerați elita trupelor de intervenție din India și se numără, fără îndoială, printre cei mai duri oameni ai Asiei. Încadrați în rândurile Armatei Indiene și încartiruiți în mod tradițional în orașul Bangalore din statul Karnataka, membrii acestor trupe indiene înglobează 7 batalioane de intervenție, compuse din războinici moderni, capabili să jupească un om de viu cu mâinile goale, după cum au dovedit-o unele cazuri reale de interogări și execuții în care le-au căzut victime extremiștii musulmani pakistanezi, dușmanii "de tradiție", dacă putem spune așa, ai comandourilor indiene. La fel ca în majoritatea trupelor de elită din lume, cei care activează în unitățile de comando indiene sunt oameni de excepție, capabili să conducă orice mijloc de locomotie, fie el aerian, nautic sau terestru.

Principalele sarcini ale celor din Ghatak constau în obținerea de informații, misiuni de recunoaștere în teritoriul inamic, acțiuni de sabotaj și asasinări, răpirea de teroriști sau comandanți ai forțelor armate inamice, infiltrări și operațiuni anti-tero, precum și acțiuni de salvare a ostaticilor pe teritoriul indian sau în afara granițelor acestei țări. Sunt antrenați în condiții de mediu ostil, în deșerturile, junglile, munții sau pe mările Indiei. Comando-urile indiene au beneficiat de stagii de perfecționare alături de experți din Spetsnaz sau SAS.

Zi și noapte, războinicii Indiei sunt capabili să mărșăluiască, fără întrerupere, pe o distanță de 20 kilometri de teren acci-

dentat, fiecare soldat purtând în spate o greutate standard de 60 kilograme. Sunt antrenați în tehnici secrete de Raja Yoga și meditație avansată de către maeștrii autentici din Himalaya. După unele surse, orice membru al comando-urilor indiene poate să hipnotizeze cu ușurință alte persoane, cei mai avansați ofițeri fiind capabili de capacități care țin de domeniul paranormalului și inexplicabilului.

Batalionul Cobra

Sârbii sunt un popor dur, redutabil și demn de admirație pentru modul prin care au răzbit prin istorie. Nicăieri nu transpare mai puternic sufletul sârb în adevărata sa esență, decât în privirile necruțătoare ale membrilor comando-urilor sârbești.

Circulă relatări conform cărora, la recomandarea CIA, Statul Major American ar fi hotărât, până la urmă, să renunțe la o eventuală invazie terestră a Serbiei în timpul bombardamentelor NATO, din anul 1998, din teama, perfect întemeiată, că mult-lăudații soldați din Navy Seals, Green Berets sau Delta Force (celebri datorită filmelor de la Hollywood) vor fi obligați să lupte cu dârzele comandouri sârbești, în munții și văile sălbatice ale Serbiei.

Crema forțelor armate ale Belgradului, pe numele ei Batalion vojne Policije specijjalne namene "Kobre" are o tradiție care coboară până în anul 1978, când acest corp de elită a fost înființat printr-un ordin al Secretarului Apărării din acea perioadă. Pe baza rezultatelor obținute în competiții specifice adresate trupelor speciale, "cobarele" sârbe și-au cucerit un renume printre cele mai bune trupe de comando din Europa.

Luptătorii din Batalionul Cobra beneficiază de arme special concepute, precum și de o pregătire unică în domeniul artelor marțiale. Recentele războaie din fosta Yugoslavia, precum și incidentele armate din provincia sârbă Kosovo, au servit drept terenuri de antrenament real pentru mulți luptători de elită sârbi, o parte din ei servind în rândul temutelor forțe para-militare conduse de celebrul Zeljko Raznatovic (Arkan).

SAS

Soldații de elită din Special Air Service (SAS) constituie prototipul luptătorului de comando - aceasta pentru că SAS poate fi considerat primul corp militar modern de comando, fiind înființat în anul 1941 și botezat în focul celui de-al doilea Război Mondial. Forțele SAS au servit ca model inițial pentru toate trupele de elită similare din toate țările lumii. În mare, antrenamentul și metoda pregătirii specifice în domeniu se bazează pe primul manual după care erau instruiți membrii SAS, deci putem afirma că SAS este "strămoșul" conceptului de comando sau trupe speciale. Cei grupați sub motto-ul "Who Dares Wins" s-au străduit mereu să se ridice la înălțimea acestor cuvinte. De-a lungul timpului, SAS s-a distins nu doar în soluționarea exemplară a celebrei luări de ostatici din Ambasada Iranului din Londra, ci și pe majoritatea teatrelor de operațiuni militare din ultimele decenii, începând cu conflictul dintre Indonezia și Malaezia și terminând cu războaiele recente din Irak și Afganistan.

Agenții SAS sunt antrenați pentru a se descurca cu brio atât în operațiuni tipice de comando, cât și în domeniul contra-spiionajului, fiind pregătiți de specialiști din serviciile secrete MI -5 și MI-6. Antrenamentele lor includ deprinderea tainelor luptei cu cuțitul ale indienilor apași, Sayoc Kali, Krav Maga sau Jeet Kune Do, stilul de arte marțiale fondat de însuși Bruce Lee.

Brigada Leopardului de Zăpadă

Puține forțe speciale transmit groaza și disperarea pe care o par să o împrăștie, la fiecare pas, membrii trupelor de comando chineze, aflați cu siguranță printre cei mai buni luptători din lume. China a avut încă din antichitate o bogată tradiție a luptătorilor și gărzilor imperiale de elită. În pofida efectelor "Revoluției Culturale", această moștenire s-a transmis mai departe și Chinei comuniste. În prezent, Marele Dragon beneficiază de protecția a numeroase detașamente și brigăzi de trupe de elită. Între acestea se evidențiază Brigada Leopardului de Zăpadă a fost denumită astfel la propunerea ofițerului Qu Liangfeng, care a decis că numele leopardului zăpezii este cum nu se poate mai potrivit, deoarece această felină sălbatică scapă adesea ambuscadelor vânătorilor și se întoarce, neștiut, pe urmele lor, ucigându-le toți câinii. Este un corp special alcătuit doar din ofițeri experți în Sanshou militar, o formă de kung fu fullcontact, cu potențial mortal, adaptată special pentru scoaterea rapidă din luptă a oponentului. Brigada Leopardului a participat, împreună cu omologii lor din Spetsnaz, la exercițiile comune "Cooperation-2007", destinate combaterii antiterorismului.

Antrenamentele sunt epuizante, dar eficiente, un luptător din cadrul brigăzii fiind capabil să facă, fără pauză între ele, serii de 200 de flotări, 200 de flexii abdominale și 100 de genuflexiuni. Rezistența lor este de invidiat: orice membru al Brigăzii Leopardului poate alerga pe o distanță de 10 kilometri, cu o greutate de 35 kilograme în spate.

Sursă: descopera.ro

Jurnalul de campanie al maiorului Natalia Lefter

“Fiecare persoană își poate depăși condiția și poate dobândi succesul, dacă este demn, ambițios, pasionat și dedicat...”

Mandatul ONU pe care l-am primit pentru Sudanul de Sud a fost peste așteptările mele - o experiență nouă și interesantă. După cursul introductiv de 2 săptămâni în Juba, am fost dislocată în Kuajok, unde am fost primită cu brațele deschise. Aici, din cauza insuficienței de personal, fiecare membru nou este binevenit. Înainte de plecare, am făcut vaccina pentru febra galbenă, însă contra holerei, febrei tifoidice și altele am fost vaccinată în Juba, căci la noi în țară sunt greu accesibile.

În această zonă de pe glob, zi de zi, avem de furcă cu temperaturi de peste 35 de grade, dar clima nu este cea mai mare dificultate întâmpinată aici. Țânțarii sunt una dintre problemele majore, chiar dacă încă suntem în sezonul uscat (în sezonul ploios, sunt mult mai mulți). Alta este lipsa fructelor și legumelor, însă administratorul campusului se străduie să ne aprovizioneze cu ce poate.

Ajunsa în Sudanul de Sud, mă simțeam ca în clasa I - naivă, emotivă și îmi doream ca toate realizările să le obțin rapid. Uitam de faptul că, de una singură, nu pot schimba lumea, de aceea am luat-o încet. E ca în sport - pentru a lua viteza maximă în alergare, începem la pas și treptat accelerăm.

Oamenii și cultura băștinașilor se deosebesc de a noastră, dar în același timp și în unele privințe, ne asemănăm - suntem toți oameni..., avem copii... și fiecare luptă pentru a supraviețui așa cum poate...

Încă de pe pista pe care am aterizat cu elicopterul, cu care zburam în Kuajok, am înțeles că am nimerit într-o altă lume. E ca și cum ești aruncat într-un ocean și fie că te înveți să înoți, pentru că ești silit să o faci, fie cedezi și te îneci. Fiind ambițioasă de felul meu, am optat pentru prima variantă - să merg cu curaj înainte, fiind și mai mândră de țara în care m-am născut.

Misiunea în sine are rolul de a contribui la asigurarea și menținerea păcii și securității pe continentul african. Visul meu era să ajung într-o misiune de acest fel, pentru ca să mă simt utilă, să fiu un militar mândru că am putut contribui cu experiența mea la menținerea păcii în lume și, în același timp, să acumulez experiență nouă - o reacție reversibilă. În cadrul cursului de observatori ONU pe care l-am absolvit în țară, am însușit multe lucruri utile de la domnul locotenent-colonel Ion Cozma, ex-observator ONU și el, care s-a străduit să improvizeze cu multă exactitate situațiile cu care ne putem ciocni în timpul desfășurării mandatului. Doar lecții care vizau copiii mici nu ne-a dat. Chiar dacă suntem militari, suntem sensibili la acest detaliu, iar în Sudanul de Sud sunt foarte mulți copii minunați.

În cadrul echipei (team site), fiecare persoană, pe lângă misiunile de bază, îndeplinește alte obligațiuni secundare. Eu sunt membru de patrulă, plus, sunt responsabilă de misiunile specifice ofițerilor G1.

Ca membru de patrulă, am ieșiri atât în localitatea unde avem sediul, cât și în altele din împrejurimi. Pe parcursul celor 5 luni de aflare în misiunea ONU (din decembrie 2017), am efectuat:

- **Town Patrol** (patrula în oraș), cu durata de câteva ore;
- **Long Duration Patrol** (patrulă de lungă durată) – patrule cu autovehicule la distanțe cuprinse între 60-200 km, care durează de la 3 la 5 zile;
- **Short Distance Patrol** (patrulă de scurtă durată) – patrule cu durata de o zi, cu scopul de a monitoriza situația de securitate în aria de responsabilitate;
- **Convoy** (convoi) – însoțire de convoaie umanitare sau de transport a bunurilor materiale de către contractori ONU.

În fiecare zi, avem în față provocări și obstacole. Acestea au început chiar din prima mea zi de aflare în acest stat, când bagajele mi se pierduseră pe undeva (au ajuns abia peste o lună). Colegii, însă, s-au străduit să mă ajute cu ce au putut și mă aprovizionau cu produse alimentare necesare. În unele zile, am gustat chiar și din bucătăria indiană, bengaleză și egipteană.

Prima patrulă de lungă durată la care am participat a fost planificată pentru 5 zile, în localitatea Tonj. Dar, înainte să ajungem la destinație, intersectând doar câteva sate, am fost opriți de guvernator și obligați să facem cale întoarsă din motive de securitate (din cauza conflictelor generate între două localități). De aceea, patrula a durat doar 3 zile, iar noi am fost nevoiți să improvizăm spațiul de dormit și dușul în câmp. Tot acolo cinam, chiar dacă nu luasem prânzul. Cina noastră era constituită doar din pâine - de ați ști cât de mult înseamnă să mănânci pâine în loc de turte (unde sunt dislocată, consumăm doar turte coapte de localnici)!

În timpul patrulelor, este foarte dificil să ajungi la destinație, din cauza drumurilor inaccesibile pentru circulație. Uneori, ne ia zile întregi pentru ca să ajungem într-o localitate. Aici discutăm cu localnicii despre condițiile lor de viață și diverse incidente. Localnicii sunt binevoitori față de pacificatori. Copiii ne întâlnesc și ne petrec mereu cu zâmbete minunate. Este imposibil să nu le răspunzi cu zâmbet. În localitatea unde activăm (Kuajok), copiii deja ne recunosc peste tot și când ofițerii finalizează misiunea, își iau rămas bun întâi de la ei. De aceea, suntem mereu precauți și avem dulciuri în buzunare pentru cei mici.

Într-o zi, am întâlnit o fetiță de 5 luni, în brațele altei fetițe de vreo 12 ani, care a devenit prietena mea cea mai mică, cu cea mai inocentă privire. Pe ea mă strădui să o vizitez cât mai des, pentru că mă face să mă simt mai bună și sunt foarte fericită că copila mă recunoaște.

Deseori, în timpul patrulei, vizităm clinica medicală și școala din localitate. Copiii sunt bine instruiți, deși lipsesc cadrele pedagogice. Condițiile de trai se află sub nivelul așteptărilor - casele sunt acoperite cu plante uscate, lipsesc energia electrică și apa, iar familiile au mulți copii (4-6-8 copii). Pentru un an de instruire la școală, pentru fiecare copil, părinții trebuie să achite 1.500 SSP (7-8 dolari) - o sumă mare pentru ei, de aceea sunt nevoiți să lase câțiva copii fără educație.

Recent, am fost martora unui incident tragic care m-a marcat. În urma unei explozii la bucătăria batalionului, au decedat doi militari din Bangladesh și alți patru au fost răniți. La alarmă am alergat și eu pentru a stinge focul și a scoate lucrurile care mai puteau fi salvate. Corpurile neînsuflite au fost împachetate în saci medicinali și transportate pentru recunoaștere. A fost o zi de doliu pentru toți ofițerii ONU, o zi care va rămâne în memoria tuturor militarilor, polițiștilor și civililor din campus. Din acest motiv, pentru o săptămână, au fost anulate toate patrulele.

În prezent, în Sudanul de Sud situația este stabilă, domină liniștea și pacea. Anul acesta, sezonul ploios va începe mai repede, de aceea ne așteptăm o perioadă cu multe provocări.

Fiind departe de patrie și familie, pentru a-mi menține starea psihologică, am început să citesc mai mult, colecționez și scriu citate. În Sudanul de Sud, inspirația este mai mare (trebuie să hrănim și sufletul!). Totodată, frecventez sala de gimnastică, joc volei și fotbal. În fiecare dimineață, la 06:30, desfășor înviorarea cu efectivul de pacificatori, căci, pe lângă misiunile de bază, mai sunt responsabilă pentru activitățile sportive din campus. În luna mai, am planificat să organizăm o competiție la mai multe probe sportive.

Subiect coordonat de căpitan Inga RADVAN

*Centrul Mass-Media Militară în colaborare cu Centrul de Cultură și Istorie Militară,
Serviciul Educație Civică și Tradiții Militare organizează concursul de desene*

“Armata în viziunea copiilor”

Detalii: www.concurs.army.md

